

ปัจจัยที่ส่งผลต่อความซื่อสัตย์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา 37 จังหวัดแพร่*

มนัสสินี ดาวแดน**

รศ. เทียมจันทร์ พานิชย์ผลินไชย***

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาปัจจัยและความซื่อสัตย์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา 37 จังหวัดแพร่ 2) เพื่อค้นหาตัวแปรพยากรณ์ที่ดีที่สุดที่ส่งผลต่อความซื่อสัตย์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา 37 จังหวัดแพร่ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2553 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา 37 จังหวัดแพร่ จำนวน 349 คน ซึ่งได้มาโดยการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้น

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ แบบสอบถามเกี่ยวกับการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความซื่อสัตย์และปัจจัยที่ส่งผลต่อความซื่อสัตย์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าสถิติพื้นฐาน สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สันและวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ ด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ

ผลการวิจัยพบว่า

1. การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบปกติ พบว่า ตัวแปรพยากรณ์ทั้งหมด 4 ตัว ร่วมกันพยากรณ์ความซื่อสัตย์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา 37 จังหวัดแพร่ ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ได้แก่ การอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย ความเชื่อมั่นในตนเอง สัมพันธภาพระหว่างเพื่อนกับนักเรียน และลักษณะมุ่งอนาคตและควบคุมตนเอง โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (R) .586 มีค่าอำนาจในการพยากรณ์ (R^2) ได้ร้อยละ 34.30 ค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของการพยากรณ์ (SE_{est}) ± 6.65

2. การวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน พบว่ามีตัวแปรพยากรณ์ 5 ตัว สามารถร่วมกันพยากรณ์ความซื่อสัตย์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา 37 จังหวัดแพร่ ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ได้แก่ ความเชื่อมั่นในตนเอง ลักษณะมุ่งอนาคตและควบคุมตนเอง การอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ และสัมพันธภาพระหว่างเพื่อนกับนักเรียน มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (R) .580 มีค่าอำนาจในการพยากรณ์ (R^2) ได้ร้อยละ 33.60 ค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของการพยากรณ์ (SE_{est}) ± 6.663 มีสมการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ และคะแนนมาตรฐานตามลำดับดังนี้

$$\hat{Y} = .675(X_6) - .583(X_7) + .364(X_2) + .346(X_4) - .291(X_3) + 83.963$$

$$\hat{Z} = .509(X_6) - .312(X_7) + .215(X_2) + .185(X_4) - .180(X_3)$$

คำสำคัญ: ความซื่อสัตย์

*วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิจัยและพัฒนาการศึกษา มหาวิทยาลัยนครสวรรค์ พ.ศ.2554

**นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา สาขาวิจัยและพัฒนาการศึกษา มหาวิทยาลัยนครสวรรค์

***อาจารย์ประจำคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนครสวรรค์ (อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์)

The Factors Affect in Faithfulness of Mathayomsuksa Three Students Under The Phrae Mathayomsuksa Education Area 37 Office^{*}

Manatsinee Dowdan

Assoc. Prof. Teamjan Panichparinchai

Abstract

The purposes of this study were 1) to study factors and faithfulness among Mathayomsuksa 3 students, and 2) to investigate the best predicting variable affecting faithfulness of Mathayomsuks 3 students. The subjects used in this study were 349 Mathayomsuksa 3 students in The Secondary Educational Service Area Office 37, Phrae province, selected by stratified random sampling technique. The research instrument was a questionnaire about an ethical reasoning of faithfulness and factors affecting on the faithfulness of Mathayomsuksa 3 students. The collected data were then analyzed by means of Pearson's Product Moment Correlation and Multiple Regression Analysis. The results of the study revealed that:

1. Regression Analysis showed that all 4 predictors, namely democratic rearing, [self-confidence](#), interpersonal relationship between students and their peers, and future oriented characteristic and self-controlling, could predict the Mathayomsuksa 3 students' faithfulness with the statistical significance at the .05 level. The coefficient of multiple correlation (R) was .586. These predictors had the predictability power of 34.30 percent ($R^2=.343$). The standard error of estimate was ± 6.663

2. Stepwise Multiple Regression Analysis showed that 5 predictors, namely [self-confidence](#), future oriented characteristic and self-controlling, democratic rearing, achievement motivation factor, and interpersonal relationship between students and their peers, could predict the Mathayomsuksa 3 students' faithfulness with the statistical significance at the .05 level. The coefficient of multiple correlation (R) was .508. These predictors had the predictability power of 33.60 percent ($R^2=.336$). The standard error of estimate was ± 6.663 . The prediction equations in raw score and standard score were as follows:

$$\hat{Y} = .675(X_6) - .583(X_7) + .364(X_2) + .346(X_4) - .291(X_3) + 83.963$$

$$\hat{Z} = .509(X_6) - .312(X_7) + .215(X_2) + .185(X_4) - .180(X_3)$$

Keyword: Faithfulness

^{*} Research Article from the Thesis for the Master of Education Degree, Program in Educational Research and Development, Naresuan University, Thailand. (2011)

ความสำคัญและที่มาของปัญหา

ปัจจุบันนี้ ประเทศไทยกำลังก้าวเข้าสู่ในภาวะที่มีความเป็นเมืองมากขึ้น คนไทยกำลังประสบปัญหาวิกฤตค่านิยม จริยธรรม และพฤติกรรม เชื่อมโยงถึงการดำเนินชีวิต ความประพฤติ ความคิด ทักษะและคุณธรรมของคนในสังคม สังคมไทยเป็นสังคมที่มีลักษณะเฉพาะที่มีรากฐานมั่นคงของศาสนา ปรัชญา วัฒนธรรมอันดีงาม ผู้คนในสังคมได้นำหลักธรรมทางศาสนา ปรัชญา และค่านิยม มาใช้ในการดำรงชีวิตและกำหนดเป็นปทัสถานของจริยธรรม ค่านิยมและแนวทางประพฤติปฏิบัติโดยการอบรมถ่ายทอดสืบต่อกันมาเป็นระยะเวลายาวนาน (กรมวิชาการ, 2544) แต่กระแสการเปลี่ยนแปลงของโลก ความเจริญก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ส่งผลต่อวิถีการดำรงชีวิตของคนไทยให้ต้องดิ้นรนแข่งขันเพื่อความอยู่รอด ระบบการศึกษาที่มุ่งเน้นสร้าง “คนเก่ง” ป้อนเข้าสู่ “โลกทุนนิยม” (อรรถ ชูมสาย ณ อยุธยา, 2553) ทำให้บุคคลในสังคมมีความเห็นแก่ตัวกันมากขึ้น บุคคลยอมใช้ทุกวิถีทางเพื่อแสวงหาผลประโยชน์ให้แก่ตนเองทำให้วิถีชีวิตเดิมตามหลักธรรมคำสอนของศาสนา หลักจริยธรรมและค่านิยมเดิมที่เคยประพฤติปฏิบัติกันมาเริ่มจางหายไปจากสังคมไทยทุกขณะ (สามารถ กลางบุญเรือง, 2547 : 1)

แผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ ฉบับที่ 9 พ.ศ. 2550-2554 มุ่งพัฒนาคุณภาพคนในทุกมิติอย่างสมดุล ทั้งจิตใจ ร่างกาย ความรู้และทักษะความสามารถ เพื่อให้เทียบพร้อมทั้งด้าน “คุณธรรม” และ “ความรู้” รัฐบาลจึงได้กำหนดนโยบายเร่งรัดปฏิรูปการศึกษาโดยยึดคุณธรรมนำความรู้ โดยใช้คุณธรรมเป็นพื้นฐานของกระบวนการเรียนรู้ โดยยึด คุณธรรมที่มุ่งเน้นปลูกฝังนั้นมีทั้งหมด 8 ประการ คือ ขยัน ประหยัด ซื่อสัตย์ มีวินัย สุภาพ สะอาด สามัคคี มีน้ำใจ (สำนักงานเลขาธิการ สภาการศึกษา, 2550) และยังพบว่า ความซื่อสัตย์ ยังสอดคล้องกับการประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 ที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน โดยกำหนดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ 8 คุณลักษณะ

ความซื่อสัตย์สุจริตจึงเป็นจริยธรรมที่เด่นชัดอีกประการหนึ่งของสังคมไทย ในอดีตคนที่ซื่อสัตย์มีความจริงใจจะได้รับการยกย่องและนับถืออย่างมาก คนคดโกงจะได้รับการประณาม สิ่งเหล่านี้เป็นส่วนหนึ่ง ที่เกิดจากระบบศาสนาและคุณธรรม (ไพฑูริย์ สีนลารัตน์, 2542) แต่ในสภาพสังคมปัจจุบัน บุคคลมีจริยธรรมความซื่อสัตย์สุจริตลดน้อยลง ขาดความซื่อตรงและจริงใจต่อกัน มีการทุจริตคดโกงในหน้าที่ โกงหนอโกงหลวงผู้อื่น

จากที่กล่าวมาข้างต้น สถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา 37 จังหวัดแพร่ นักเรียนในระดับนี้เป็นเด็กในช่วงอายุ 14-15 ปี เป็นช่วงวัยรุ่นที่เริ่มมีความสามารถทางการรับรู้ การคิด มีสติปัญญาที่ใกล้เคียงกับผู้ใหญ่อีกทั้งยังมีความเป็นตัวของตัวเองเต็มที่ และเป็นวัยที่สามารถเข้าใจในกฎเกณฑ์ ระเบียบ ข้อบังคับ กฎหมาย ตลอดจนสังคมและระเบียบประเพณี มีเหตุผล เข้าใจและเห็นความสำคัญของสิ่งที่มีความรับผิดชอบ เห็นความสำคัญของกลุ่มเพื่อนและคนที่แวดล้อมรอบตนนอกจากนี้เยาวชนในช่วงนี้จะต้องเริ่มเลือกเรียนหรือเลือกอาชีพ และอาจต้องออกจากสถานศึกษาเพื่อเลือกสถานศึกษาให้เหมาะสมกับความต้องการของตนเอง ดังนั้นเด็กในช่วงนี้ควรได้รับการพัฒนา 3 ด้าน คือ 1) ความเป็นประชาธิปไตย 2) สามารถในการควบคุมตนเอง และ 3) ความไม่เห็นแก่ตัวและมีมนุษยธรรมสูง

(ดวงเดือน พันธุ์ทมนาวิน. 2528) การพัฒนาส่งเสริมจริยธรรมความซื่อสัตย์สุจริต แก่เยาวชนเพื่อให้เยาวชนมีแนวประพฤติดีประพฤตินั้น เป็นสิ่งที่มีความสำคัญและ ต้องอาศัยความร่วมมือร่วมใจจากหลายฝ่ายหลายสถาบันในสังคม อาทิ สถาบันครอบครัวเป็นสถาบันที่มีอิทธิพลต่อบุคคล โดยเฉพาะการอบรม เลี้ยงดู ซึ่งการอบรมเลี้ยงดูเป็นปัจจัยสำคัญกับการพัฒนาจริยธรรมของเด็ก ซึ่งพ่อแม่ควรตระหนักถึงความสำคัญของตนเองที่มีต่อเด็ก เพราะพ่อแม่คือผู้ที่ใกล้ชิดเด็กเป็นผู้วางรากฐานพฤติกรรมของเด็ก สถาบันที่มีบทบาทในระยะต่อมาคือสถาบันการศึกษา ซึ่งกระบวนการทางการศึกษาเป็นที่ยอมรับว่าเป็นกระบวนการพัฒนาที่สามารถแก้ปัญหา และพัฒนาคุณภาพชีวิตได้อย่างยั่งยืน (กรมวิชาการ. 2544)

จากสภาพปัญหาและความสำคัญดังกล่าว ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อความซื่อสัตย์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา 37 จังหวัดแพร่ เพื่อศึกษาหาความสัมพันธ์ระหว่างเหตุปัจจัยที่ส่งผลให้เยาวชนไทยในปัจจุบันมีความซื่อสัตย์ และเพื่อเป็นข้อมูลสารสนเทศในการวางแผนการจัดการศึกษา รวมทั้งนำผลการวิจัยที่ได้ไปใช้ในการปลูกฝังความซื่อสัตย์ของนักเรียนต่อไปในอนาคต

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาปัจจัยและความซื่อสัตย์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา 37 จังหวัดแพร่
2. เพื่อค้นหาตัวแปรพยากรณ์ที่ดีที่สุดที่ส่งผลต่อความซื่อสัตย์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา 37 จังหวัดแพร่

สมมติฐานการวิจัย

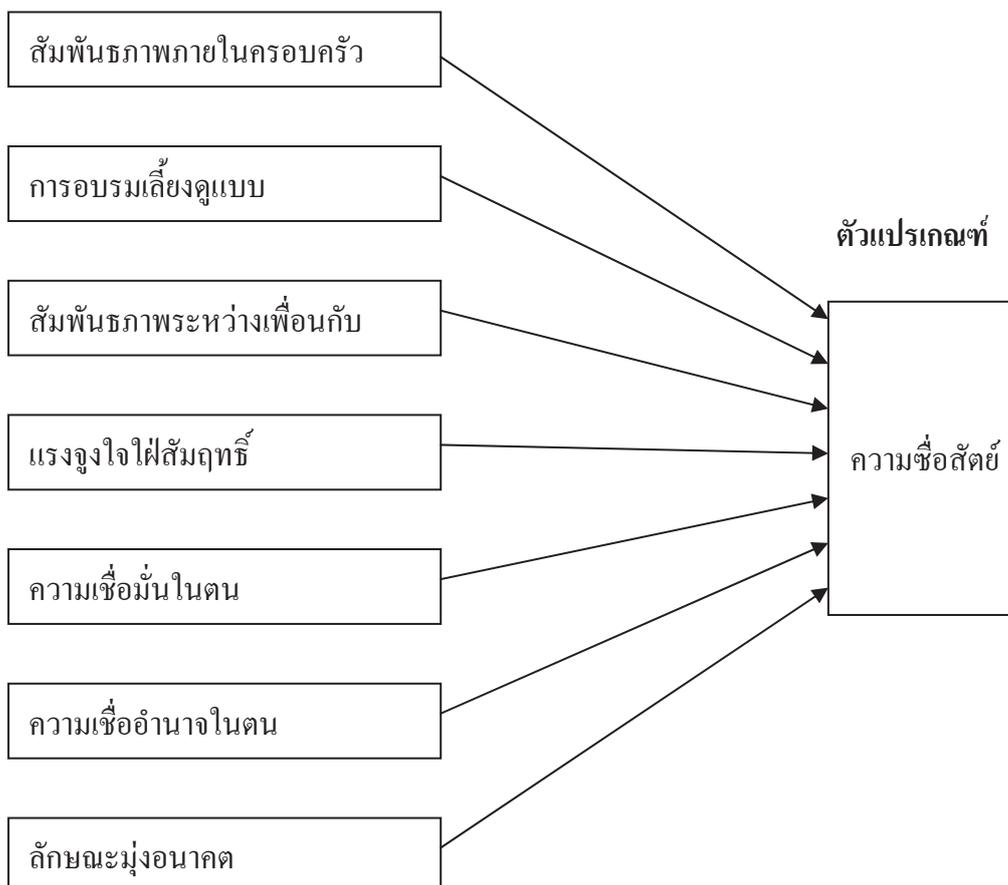
ปัจจัยด้านสัมพันธภาพภายในครอบครัว การอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย การจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร การจัดสภาพแวดล้อมภายในโรงเรียน สัมพันธภาพระหว่างเพื่อนกับนักเรียน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทัศนคติต่อความซื่อสัตย์ ความเชื่ออำนาจในตน ลักษณะมุ่งอนาคตและความภูมิใจตน ส่งผลต่อความซื่อสัตย์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

กรอบแนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

ในการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อความซื่อสัตย์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาหลักการ ทฤษฎี เอกสารงานและวิจัยที่เกี่ยวข้อง สามารถสรุปเป็นกรอบแนวคิดได้ดังนี้

ตัวแปรพยากรณ์

ระเบียบวิธีวิจัย

ประเภทของงานวิจัย

งานวิจัยประเภทสำรวจ

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2553 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา 37 จังหวัดแพร่ จำนวนนักเรียน 3,818 คน

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2553 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา 37 จังหวัดแพร่ จำนวน 349 คน ซึ่งได้มาโดยการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) ดังนี้

1. ประมาณขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย โดยการพิจารณากำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างของเครจซี่และมอร์แกน ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% ยอมให้เกิดความคลาดเคลื่อนสูงสุด ในการประมาณค่าร้อยละ 5 (บุญชม ศรีสะอาด, 2545, หน้า 40) ได้ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง 349 คน และในการกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่าง ตามแนวคิดของลินด์แมน ซึ่งลินด์แมนเสนอว่าการวิเคราะห์ขนาดกลุ่มตัวอย่างต้องมีอย่างน้อย 20 คนต่อ 1 ตัวแปร โดยการวิจัยครั้งนี้มี 7 ตัวแปร ได้ขนาดกลุ่มตัวอย่างจำนวน 140 คน และจากการพิจารณาผู้วิจัยจึงใช้กลุ่มตัวอย่าง 349 คน

2. สุ่มโรงเรียนกลุ่มตัวอย่างที่จำแนกตามขนาดของโรงเรียน โดยใช้เกณฑ์ร้อยละ 50 ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 8 โรงเรียน จำแนกตามขนาดของโรงเรียน

3. สุ่มนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง โดยจำแนกตามขนาดของโรงเรียนให้ได้จำนวนนักเรียนตามสัดส่วนในแต่ละโรงเรียน จำนวน 349 คน

ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

1. ตัวแปรพยากรณ์ ได้แก่

(1) สัมพันธภาพภายในครอบครัว (2) การอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย (3) สัมพันธภาพระหว่างเพื่อนกับนักเรียน (4) แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ (5) ความเชื่ออำนาจภายในตน (6) ความเชื่อมั่นในตน (7) ลักษณะมุ่งอนาคตและควบคุมตน

2. ตัวแปรเกณฑ์ ได้แก่ ความซื่อสัตย์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ แบบสอบถามเกี่ยวกับการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความซื่อสัตย์และปัจจัยที่ส่งผลต่อความซื่อสัตย์ของนักเรียน รายละเอียดดังต่อไปนี้

1. แบบวัดสัมพันธภาพภายในครอบครัว มีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ จำนวน 15 ข้อ มีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ .27 ถึง .69 และค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ 0.87

2. แบบวัดการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย มีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ จำนวน 15 ข้อ มีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.36 ถึง 0.74 และค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ 0.91

3. แบบวัดสัมพันธภาพระหว่างเพื่อนกับนักเรียน มีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ จำนวน 15 ข้อ มีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.43 ถึง 0.68 และค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ 0.88

4. แบบวัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ มีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ จำนวน 15 ข้อ มีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.21 ถึง 0.57 และค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ 0.75

5. แบบวัดความเชื่ออำนาจในตน มีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ จำนวน 15 ข้อ มีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.20 ถึง 0.40 และค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ 0.69

6. แบบวัดความเชื่อมั่นในตน มีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ จำนวน 15 ข้อ มีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.24 ถึง 0.55 และค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ 0.79

7. แบบวัดลักษณะมุ่งอนาคตและควบคุมตน มีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ จำนวน 15 ข้อ มีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.20 ถึง 0.60 และค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ 0.78

8. แบบวัดความซื่อสัตย์ มีลักษณะแบบสอบถามเชิงสถานการณ์ชีวิตประจำวัน โดยผู้ตอบเลือกเหตุผลที่แสดงถึงการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมในขั้นใด จากขั้นที่ 1-6 ตามทฤษฎีของโคลเบอร์ก จำนวน 20 ข้อ มีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.35 ถึง 0.71 และค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ 0.89

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ผู้วิจัยขอหนังสือแนะนำตัวเพื่อขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนครสวรรค์

2. ผู้วิจัยนำเครื่องมือไปเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างด้วยตนเอง และให้ครูผู้สอนเป็นผู้เก็บรวบรวมข้อมูลและส่งกลับคืนมายังผู้วิจัยระหว่างวันที่ 1 – 15 กุมภาพันธ์ 2554 จำนวน 349 ฉบับ

3. นำแบบสอบถามมาตรวจสอบความสมบูรณ์ จัดระเบียบข้อมูล ลงรหัสและวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. ผลการวิเคราะห์สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณของแปรพยากรณ์กับความซื่อสัตย์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบปกติ (Enter Multiple Regression Analysis) ดังตารางต่อไปนี้

ตัวแปร	b	SE _b	β	t	Sig.
สัมพันธภาพภายในครอบครัว (X ₁)	.209	.143	.119	1.464	.144
การอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย (X ₂)	.292	.099	.173	2.952*	.003
สัมพันธภาพระหว่างเพื่อนกับนักเรียน (X ₃)	-.374	.108	-.231	-3.470*	.001
แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ (X ₄)	.241	.130	.129	1.857	.064
ความเชื่ออำนาจในตน (X ₅)	.117	.095	.089	1.235	.218
ความเชื่อมั่นในตน (X ₆)	.605	.091	.456	6.655*	.000
ลักษณะมุ่งอนาคต (X ₇)	-.589	.091	-.315	-6.475*	.000
R = .586		SE _{est} = ± 6.649		F = 25.411*	
R ² = .343		R ² _{adj} = .329		a = 84.534	

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. ผลการวิเคราะห์ตัวแปรพยากรณ์ที่ดีที่สุดที่ส่งผลต่อความซื่อสัตย์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน (Stepwise Multiple Regression Analysis) ดังตารางต่อไปนี้

ตัวแปร		b	SE _b	β	t	Sig.
ความเชื่อมั่นในตน	(X ₆)	.675	.076	.509	8.891*	.000
ลักษณะมุ่งอนาคต	(X ₇)	-.583	.090	-.312	-6.482*	.000
การอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย	(X ₂)	.364	.088	.215	4.112*	.000
แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์	(X ₄)	.346	.110	.185	3.152*	.002
สัมพันธภาพระหว่างเพื่อนกับนักเรียน	(X ₃)	-.291	.098	-.180	-2.963*	.003
R = .580		SE _{est} = ± 6.663		F = 34.730*		
R ² = .336		R ² _{adj} = .326		a = 83.963		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิจัยปัจจัยที่ส่งผลต่อความซื่อสัตย์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา 37 จังหวัดแพร่ สรุปผลได้ดังนี้

1. ผลการศึกษาสัมพันธภาพภายในครอบครัว การอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย สัมพันธภาพระหว่างเพื่อนกับนักเรียน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ความเชื่ออำนาจในตน ความเชื่อมั่นในตน ลักษณะมุ่งอนาคตและควบคุมตน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา 37 จังหวัดแพร่ มีคะแนนเฉลี่ยรายข้อ 3.98 ถึง 4.12 โดย ลักษณะมุ่งอนาคตและควบคุมตน มีค่าเฉลี่ยรายข้อสูงที่สุด รองลงมาได้แก่ สัมพันธภาพระหว่างเพื่อนกับนักเรียน สัมพันธภาพภายในครอบครัว ความเชื่ออำนาจในตน การอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ความเชื่อมั่นในตน และความซื่อสัตย์

2. ผลการค้นหปัจจัยที่ส่งผลต่อความซื่อสัตย์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา 37 จังหวัดแพร่ โดยใช้สถิติการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบปกติ (Enter Multiple Regression Analysis) พบว่า ตัวแปรจำนวน 4 ตัว ร่วมกันพยากรณ์ความซื่อสัตย์ของนักเรียน ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (R) .586 มีค่าอำนาจในการพยากรณ์ได้ร้อยละ 34.30 (R² = .343) ค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของการพยากรณ์ ± 6.65 ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยของ ตัวแปรพยากรณ์ที่ส่งผลต่อความซื่อสัตย์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 คือ การอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย (X₂) ความเชื่อมั่นในตน (X₆) ซึ่งส่งผลทางบวก สัมพันธภาพระหว่างเพื่อนกับนักเรียน (X₃) ลักษณะมุ่งอนาคต

และควบคุมตน (X_7) ซึ่งส่งผลทางลบ ส่วนตัวแปรที่เหลืออีก 3 ตัว ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติโดยสร้างเป็นสมการพยากรณ์ในรูปแบบคะแนนดิบและคะแนนมาตรฐานตามลำดับดังนี้

$$\hat{Y} = -.589(X_7) - .374(X_3) + .292(X_2) + .605(X_6) + 84.534$$

$$\hat{Z} = -.315(X_7) - .132(X_3) + .173(X_2) + .456(X_6)$$

3. ผลการค้นหาดัชนีพยากรณ์ที่ดีที่สุดที่ส่งผลต่อความซื่อสัตย์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา 37 จังหวัดแพร่ โดยใช้สถิติการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน (Stepwise Multiple Regression Analysis) พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (R) .580 มีค่าอำนาจในการพยากรณ์ได้ร้อยละ 33.60 ($R^2 = .336$) ค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของการพยากรณ์ 6.66 ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยของตัวแปรพยากรณ์ที่ดีที่สุดที่ส่งผลต่อความซื่อสัตย์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 5 ตัว คือ ความเชื่อมั่นในตน (X_6) การอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย (X_2) แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ (X_4) ซึ่งส่งผลทางบวก ลักษณะมุ่งอนาคตและควบคุมตน (X_7) และสัมพันธภาพระหว่างเพื่อนกับนักเรียน (X_3) ซึ่งส่งผลทางลบ โดยสร้างเป็นสมการพยากรณ์ในรูปแบบคะแนนดิบและคะแนนมาตรฐาน ตามลำดับดังนี้

$$\hat{Y} = .675(X_6) - .583(X_7) + .364(X_2) + .346(X_4) - .291(X_3) + 83.963$$

$$\hat{Z} = .509(X_6) - .312(X_7) + .215(X_2) + .185(X_4) - .180(X_3)$$

อภิปรายผลการวิจัย

การอภิปรายผลการวิจัยครั้งนี้มีประเด็นสำคัญดังนี้

จากผลการวิจัย พบว่า ปัจจัยที่ดีที่สุดที่ส่งผลต่อความซื่อสัตย์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา 37 จังหวัดแพร่ จำนวน 5 ตัว คือ (1) ความเชื่อมั่นในตน (2) ลักษณะมุ่งอนาคตและควบคุมตน (3) การอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย (4) แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ (5) สัมพันธภาพระหว่างเพื่อนกับนักเรียน สามารถร่วมพยากรณ์ความซื่อสัตย์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา 37 จังหวัดแพร่ ตามลำดับดังนี้

ความเชื่อมั่นในตน เป็นตัวแปรที่ดีที่สุดที่สามารถพยากรณ์ความซื่อสัตย์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา 37 จังหวัดแพร่ จากผลการวิจัยพบว่า ความเชื่อมั่นในตนมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับความซื่อสัตย์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่าความเชื่อมั่นในตนเอง มีบทบาทสำคัญต่อความซื่อสัตย์ของนักเรียน จากลักษณะบุคคลที่มีความเชื่อมั่นในตนเอง จะเป็นบุคคลที่มองโลกในแง่ดี กล้าพูดกล้าแสดงออก กล้าแสดงความคิดเห็น ไม่อาย ไม่ประหม่า ไม่เคอะเขิน จิตใจมั่นคง เปลี่ยนความเชื่อยาก มั่นใจในความคิดของตนเอง มีจิตใจเด็ดเดี่ยว แน่วแน่ กล้าตัดสินใจ ไม่ลังเล ไม่วิตกกังวล และกล้าเผชิญความจริงซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ศิริดา นันทะบัน (2549) ที่พบว่า นักเรียนมีความเชื่อมั่นภายในตนเองสูงเป็นผู้ที่มีความซื่อสัตย์สูงด้วย

ลักษณะมุ่งอนาคตและควบคุมตน เป็นตัวแปรที่สามารถพยากรณ์ความซื่อสัตย์ของนักเรียนได้ดีในอันดับรองลงมาจากความเชื่อมั่นในตนเอง จากผลการวิจัยพบว่า ลักษณะมุ่งอนาคตและควบคุมตน มีความสัมพันธ์เชิงลบกับความซื่อสัตย์ของนักเรียน ดวงเดือน พันธุมนาวิน (2528) กล่าวว่า การกระทำพฤติกรรมเป็นระยะเวลานานเพื่อให้เกิดผลดีในอนาคตอันไกลนั้น บุคคลที่ขาดความอดทนอาจหยุดการกระทำนั้นลงกลางคันก็ได้ เช่น ทำงานที่ยากและใช้เวลานานกว่าจะสำเร็จสมบูรณ์ อาจจะใช้การผ่อนแรงเป็นขั้นตอนโดยการแบ่งพฤติกรรมนั้นเป็นช่วงหนึ่งก็ให้รางวัลแก่ตนเอง เพื่อให้มีกำลังใจที่จะกระทำพฤติกรรมในช่วงต่อไป ถ้าไม่สำเร็จก็ลงโทษตนเอง สุรศักดิ์ หลาบมาลา (2527: 14-15) กล่าวว่า การสอนเด็กเพื่อนำความรู้ต้องเริ่มต้นด้วยการคาดการณ์ว่า ในอนาคตจะมีอะไรที่สำคัญและแตกต่างไปจากปัจจุบันอย่างไรบ้าง เด็กควรมีโอกาสในการวางแผนการเรียนในอนาคตของตนเอง และพัฒนาการคิดวิเคราะห์ให้มากขึ้น การมองเห็นความสัมพันธ์ระหว่างอดีต ปัจจุบัน และอนาคต จะช่วยให้การวางแผนเป็นไปด้วยความรอบคอบ สมเหตุสมผล แต่การให้เหตุผลเชิงจริยธรรม

การอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย เป็นตัวแปรที่สามารถพยากรณ์ ความซื่อสัตย์ของนักเรียนได้ จากผลการวิจัย พบว่า การอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย มีความสัมพันธ์ทางบวกกับความซื่อสัตย์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่า นักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูด้วยความรัก ความอบอุ่น การใช้เหตุผลในการลงโทษ การให้ความยุติธรรม การเอาใจใส่และยอมรับฟังความคิดเห็นมีแนวโน้ม จะมีความซื่อสัตย์สูง ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ รสิดา กุดแกลง (2550 : บทคัดย่อ) ที่พบว่า การอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตยมีความสัมพันธ์ทางบวกกับความซื่อสัตย์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ ศิรดา นันทะบัน (2549 : บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาปัจจัยที่สัมพันธ์กับการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในจังหวัดศรีสะเกษ พบว่า ความเชื่อมั่นภายในตน (x_7) การอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย (x_1) ความเชื่ออำนาจภายในตน (x_5) ซึ่งมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เป็นปัจจัยที่ส่งผลทางบวก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่านักเรียนที่ได้รับการชี้แนะในทางที่ถูกต้อง ทำให้นักเรียนเป็นคนที่มีเหตุผลและมีความเข้าใจในการถูกทำโทษและจากการศึกษาของ จตุพร ศิลาเดช (2543) พบว่า บิดา มารดา หรือผู้ปกครองมีบทบาทอย่างยิ่งในการมุ่งที่จะส่งเสริมการพัฒนาคุณธรรม โดยพยายามให้เด็กได้รับการอบรมเลี้ยงดูที่เหมาะสม การให้ความสำคัญกับเรื่องของความสัมพันธ์ที่ดีต่อกันของสมาชิกภายในครอบครัวให้มากและต่อเนื่องเสมอต้นเสมอปลาย พ่อแม่หรือผู้ปกครองควรสร้างบรรยากาศที่เป็นกันเอง และเปิดโอกาสให้เด็กได้ใช้เหตุผลมากที่สุด จะส่งเสริมให้เด็กมีโอกาสในการพัฒนาคุณธรรมที่สูงขึ้น ครอบครัวจึงนับว่ามีส่วนสำคัญที่จะช่วยปลูกฝังและพัฒนาคุณธรรมของนักเรียนให้สูงขึ้น

แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์เป็นตัวแปรที่สามารถพยากรณ์ความซื่อสัตย์ของนักเรียนได้ จากผลการวิจัยพบว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ มีความสัมพันธ์ทางบวกกับความซื่อสัตย์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่า นักเรียนที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูง จะมีความมุ่งมั่นบากบั่น ความอดสาหาพยายาม ความอดทนอดกลั้น ถ้าคิดกล้าตัดสินใจ มีความเชื่อมั่นในตนเองและมีความเป็นผู้นำในการกระทำอย่างหนึ่งอย่าง

ใดให้เกิดผลสำเร็จที่ได้ตั้งไว้ ศิรดา นันทะบัน (2549) กล่าวไว้ว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ เป็นพฤติกรรมที่แสดงออกถึงความพยายามไม่ย่อท้อ ฝ่าฟันอุปสรรคในการทำงาน เห็นความสำคัญของงานและคุณภาพของงานมากกว่าค่าชมเชย หรือมากกว่ารางวัล และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ วินัย ไม้ถึง (2548) ที่ได้ศึกษาตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อความซื่อสัตย์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จังหวัดอุบลราชธานี พบว่า ตัวแปรในกลุ่มจิตลักษณะ 3 ตัวแปร คือ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ลักษณะมุ่งอนาคตและควบคุมตน ความเชื่ออำนาจในตน ร่วมกันพยากรณ์ความซื่อสัตย์ของนักเรียนได้ร้อยละ 52.5

สัมพันธภาพระหว่างเพื่อนกับนักเรียน เป็นตัวแปรที่สามารถพยากรณ์ความซื่อสัตย์ของนักเรียนได้จากผลการวิจัยพบว่า สัมพันธภาพระหว่างเพื่อนกับนักเรียนส่งผลต่อความซื่อสัตย์ ทั้งนี้เนื่องมาจากสัมพันธภาพระหว่างเพื่อน พฤติกรรมที่นักเรียนและเพื่อนปฏิบัติต่อกันทั้งในและนอกห้องเรียน การช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ฟังพาทอาสยกัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ อนุศักดิ์ จินดา (2548) ได้ศึกษาความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของตัวแปรที่ส่งผลต่อพฤติกรรมเชิงจริยธรรมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย จังหวัดสระบุรี ที่พบว่า อิทธิพลทางตรงของตัวแปรสาเหตุต่อพฤติกรรมเชิงจริยธรรม คือ สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน ลักษณะมุ่งอนาคต แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ โดยมีค่าอิทธิพล.210, .189, .153 ตามลำดับ และสุพิศรา สุภาพ (2535) กล่าวว่า กลุ่มเพื่อนที่มีอายุระดับเดียวกัน กลุ่มเพื่อนมีอิทธิพลต่อทัศนคติ ความคิด การแต่งกาย การแสดงออก เพื่อให้ยอมรับตนเป็นสมาชิก แต่สัมพันธภาพระหว่างเพื่อนกับความซื่อสัตย์มีความสัมพันธ์ในทางลบ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ตามหลักทฤษฎีของโคเบอร์ก ระดับจริยธรรมตามกฎเกณฑ์สังคม พัฒนาการจริยธรรมระดับนี้ ผู้ทำถือว่าการประพฤติปฏิบัติตนตามความคาดหวังของผู้ปกครอง บิดามารดา กลุ่มที่ตนเป็นสมาชิก พัฒนาการทางจริยธรรมในระดับนี้จะพบในช่วงอายุ 10 – 15 ปีนักเรียนที่มีอายุ 10 – 13 ปี ในขั้นนี้เด็กจะปฏิบัติตามกฎของส่วนรวมหรือคำถามบรรทัดฐานของสังคม เพราะต้องการเป็นที่ยอมรับของกลุ่ม แต่เมื่ออายุระหว่าง 13 – 15 ปี มีระดับขั้นพัฒนาการทางจริยธรรมอยู่ในขั้นที่ 4 หลักการทำตามหน้าที่ ขั้นนี้เด็กจะคิดว่าเกณฑ์และข้อบังคับทำตามกฎเกณฑ์ของสังคมเพื่อประโยชน์ของตนและจะดูมองว่าเป็นคนดีอาจจะไม่ได้คำนึงถึง สัมพันธภาพระหว่างเพื่อนจึงส่งผลให้สัมพันธภาพระหว่างเพื่อนกับความซื่อสัตย์มีความสัมพันธ์ในทางลบ

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะจากผลการวิจัย

ผลการวิจัย พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อความซื่อสัตย์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา 37 จังหวัดแพร่ จำนวน 5 ตัวแปร ได้แก่ ความเชื่อมั่นในตน (X_6) การอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย (X_2) แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ (X_4) ลักษณะมุ่งอนาคตและควบคุมตน (X_7) และสัมพันธภาพระหว่างเพื่อนกับนักเรียน (X_3) เพื่อเป็นการส่งเสริมและพัฒนาความซื่อสัตย์ของนักเรียนให้สูงขึ้น จึงควรมีการส่งเสริมดังนี้

1. ผู้บริหาร ควรจัดทำแผนพัฒนาครูผู้สอนให้มีพฤติกรรมด้านความซื่อสัตย์และมุ่งส่งเสริมนักเรียนในด้านต่าง ๆ อาทิเช่น ด้านการบูรณาการการเรียนการสอน ด้านการจัดกิจกรรมนอกหลักสูตร ด้านความประพฤติเป็นแบบอย่างที่ดี เพื่อให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้และมีต้นแบบในการยึดถือปฏิบัติ เพราะครูและสถานศึกษาเป็นที่ใช้เวลาอยู่ใกล้ชิดกับนักเรียนมากที่สุด

2. ครูควรประพฤติปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดีในด้านความซื่อสัตย์ เพื่อให้นักเรียนได้ประพฤติปฏิบัติตาม และจะต้องสอดแทรกความซื่อสัตย์ควบคู่กับกิจกรรมประจำวันที่นักเรียนได้ปฏิบัติจนเกิดความเคยชินและติดเป็นนิสัย เช่น ส่งงานตรงเวลา ไม่ลอกข้อสอบเพื่อน ไม่พูดโกหก ไม่นำของส่วนรวมมาเป็นของตนเอง เป็นต้น นอกจากนี้ฝึกฝนให้นักเรียนเรียนรู้ปฏิบัติงานต่าง ๆ และแก้ไขปัญหาด้วยตนเอง จะช่วยให้นักเรียนเกิดความซื่อสัตย์และเกิดความอดทนต่อปัญหาอุปสรรคต่าง ๆ ในชีวิตได้

3. ผู้ปกครองควรเอาใจใส่ในการอบรมเลี้ยงดูนักเรียน ตลอดจนปลูกฝังพฤติกรรมที่เหมาะสมในการปฏิบัติตนอยู่ในสังคมร่วมกับผู้อื่น ทั้งนี้ การอบรมเลี้ยงดูด้วยความรัก ความเข้าใจเอาใจใส่ดูแลอย่างสม่ำเสมอ ตลอดจนการใช้เหตุผลและรับฟังความคิดเห็นของนักเรียน จะทำให้นักเรียนเกิดการพัฒนาด้านความซื่อสัตย์ให้สูงขึ้น

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยในครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาตัวแปรอื่น ๆ ที่อาจมีความสัมพันธ์กับความซื่อสัตย์ เช่น การใช้เหตุผลเชิงจริยธรรม และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

2. ควรมีการวิจัยลักษณะนี้โดยใช้การวิเคราะห์อื่น ๆ เช่น การวิเคราะห์ Path Analysis เพื่อเปรียบเทียบผลการวิจัยว่าสอดคล้องกับผลการวิจัยครั้งนี้หรือไม่ อีกทั้ง Path Analysis นั้นทำให้ทราบว่าปัจจัยในรูปแบบใดส่งผลต่อตัวแปรใดบ้างนอกจากความซื่อสัตย์เพื่อพิจารณาให้รายละเอียดให้มีความชัดเจนยิ่งขึ้น

รายการอ้างอิง

- กรมวิชาการ. (2544). **คู่มือการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม**. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- จตุพร ศีลาเดช. (2543). **ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับคุณธรรมพื้นฐานของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษา**. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ดวงเดือน พันธุมนาวิน. (2528). **การวัดเหตุผลเชิงจริยธรรม**. กรุงเทพมหานคร: สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2545). **การวิจัยเบื้องต้น**. พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพมหานคร: สุริยสาสน์.
- ไพฑูริย์ สีนลารัตน์. (2542). **ความรู้คู่มือคุณธรรมชาติ : ความบทความเกี่ยวกับคุณธรรม จริยธรรม และการศึกษา**. กรุงเทพมหานคร: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- รลิตา กุดแสง. (2550). **ความสัมพันธ์ระหว่างการอบรมเลี้ยงดูกับความซื่อสัตย์ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนนงครกย์ จังหวัดนครนายก**. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- วินัย ไม้ถึง. (2548). **ตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อความซื่อสัตย์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จังหวัดอุบลราชธานี**. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี.
- ศิริดา นันทะบัน. (2549). **ปัจจัยที่สัมพันธ์กับการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในจังหวัดศรีสะเกษ**. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
- สามารถ กลางบุญเรือง. (2547). **การสร้างแบบวัดจริยธรรมความซื่อสัตย์สุจริตสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5**. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2550). **การวิจัยทางการศึกษาระดับชาติ ครั้งที่ 12: การประชุมทางวิชาการ 15-16 พฤศจิกายน 2550 ณ โรงแรมแอมบาสซาเดอร์ กรุงเทพฯ**. กรุงเทพมหานคร: สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา.
- สุพัตรา สุภาพ. (2535). **สังคมและวัฒนธรรม**. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพมหานคร: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุรศักดิ์ หลาบมาลา. (2527). “เขาสอนเด็กให้มองอนาคต,” **สารพัฒนาหลักสูตร**. 3(1) : 14-15 ; ตุลาคม.
- อนุศักดิ์ จินดา. (2548). **ความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของตัวแปรที่ส่งผลต่อพฤติกรรมเชิงจริยธรรมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย จังหวัดสระบุรี**. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- อาจอง ชุมสาย ณ อยุธยา. (2553). **คุณธรรมนำความรู้**. กรุงเทพมหานคร: ปรินายด์.

